

Pregó de la Festa Major de Sant Pere 2012

Reusencs i reusenques,

Excel.lentíssim Senyor Alcalde, el primer dels reusencs, digníssimes autoritats, estimada família, amics tots,

Ser aquí avui, fa festa!, i pregonar la nostra Festa Major, la festa que celebra el dia de Sant Pere, patró de Reus, m'honora i m'omple d'il.lusió.

Celebrar la festivitat principal del nostre folklore ens fa abans que res persones, perquè la persona és l'únic ésser vivent capaç de fer festa; ens eixampla l'esperit perquè el nodreix amb sentiments d'alegria i amb el goig de compartir-la; i també ens arrela a la nostra terra perquè ens situa en el context d'una tradició pròpia fora del qual la festa es desvirtua i perd tot l'efecte de sentiments i d'emoció.

És magnífic poder promocionar una vegada més el nom de la nostra ciutat!; ciutat de grandesa d'esperit i de fets, ciutat que sap acollir i sap compartir, treballadora com poques, amb empena per a associar-se a fi de dur a terme projectes culturals, cívics, esportius i altres, com el Centre de Lectura, els Amics de Reus, els Amics de Gaudí, i moltíssims més; i ciutat també capaç de fer bona feina i de fer bona festa.

De la feina que us puc parlar és de la meva, la de ceramista. La meva feina és feta de fang i foc. No és d'ara, no, aquest ofici; als reusencs ens ve de lluny! Durant els segles XVII i XVIII, a Reus es feien vaixelles de ceràmica amb reflexos metàl.lics per a membres de la reialesa europea, i també una gran varietat de peces

ceràmiques que avui enriqueixen l'obra d'importants museus d'arreu del món.

Jo vaig viure i créixer molt a prop d'aquesta casa, als quatre cantons del carrer de les Galanes; però molt abans d'haver-hi viscut jo, hi havia ca l'Aleu, un dels principals terrissaires dels segles als quals m'he referit abans. A baix, al seu soterrani, on la mare em castigava quan era petita, hi havia el forn de volta on coïen la ceràmica d'un dels obradors més importants de l'època. Ves per on... tot s'encomana!

En el nostre arxiu municipal podem trobar antics contractes de treball entre mestres terrissaires o ceramistas de Reus i joves aprenents que procedien principalment de Barcelona i de Girona. Aquests feien un llarg camí, travessaven moltes comarques fins arribar a Reus perquè a Reus ho feien bé, eren dels bons! Les condicions minuciosament detallades en aquells contractes reflecteixen la sorprenent convivència i l'esperit acollidor dels artesans d'aquella època.

L'ofici de ceramista es val de diferents elements. He esmentat el fang i el foc, però cal afegir-hi l'esmalt. El fang, com sabeu, s'ha de coure al forn i s'ha d'esmaltar una i altra vegada perquè esdevingui una possible obra d'art. Però no s'ha fet sola, no; és fruit de la imaginació, de les mans, del domini de la tècnica, de la utilització de diversos mitjans i del segell personal del ceramista.

Una peça abans de coure-la al forn no canta, no dringa. Després, sí; amb la força del foc s'ha amarat de vida, i sona i dringa. Encara que les que avui sí que sonaran, i de valent!, són les campanes del nostre campanar. M'emociona el so de les nostres campanes quan repiquen a festa!

Avui, com sempre, la vida de l'art ens fascina; l'art de la Festa, l'art del Fang, i també la d'aquells elements que la fan possible, el Foc i la Feina.

Aquesta coincidència juganera de la lletra "F" acull també, per la seva rellevància, la d'un nom ben català: Fortuny. I no pas perquè Fortuny sigui el meu segon cognom, sinó perquè Marià Fortuny, el gran artista pintor nascut a casa nostra, s'ho mereix, s'ho val !

Justamentenguany celebrem l'Any Internacional Fortuny. Com a ciutadana de Reus, agraeixo tant a l'Ajuntament com al Sr. Delegat de Cultura de la Generalitat que amb motiu de l'Any Internacional de Fortuny s'hagi elaborat un bon programa d'activitats a l'entorn de la seva persona i de la seva obra. M'agradaria que hi participéssim tots, grans i petits; només així podrem conèixer, entendre i estimar la seva gran aportació a l'art.

Tots sabem que a la capella del Santíssim de la Prioral hi ha el mausoleu amb el cor de Fortuny. No fóra el cas que Fortuny volgués que el seu cor fos a Reus perquè els reusencs ens l'estiméssim?

Però avui, el que ens crida és l'art, o si voleu el do, de la festa. Tots la necessitem i sabem que demana la nostra aportació. La festa és vida si nosaltres donem vida a la festa!

No podem fer servir la festa per amagar cap crisi i som prou agosarats per fer festa, i Festa Major, malgrat la crisi. Cal ser creatius, posar-hi il·lusió i esforç, i sobretot molta imaginació... tanta com per saber-nos transformar en un nen i, com ell, esperar el pas de la mulassa per agafar-li la cua. Així com el nen hi penja el seu xumet per a deslliurar-se'n, pengem-hi també nosaltres els nostres neguits i potser descobrirem que sense alguns d'aquests neguits podem viure i créixer con l'infant sense el xumet.

Els reusencs tenim prou força per renéixer cada dia i més encara uns dies determinats de l'any, quan l'estiu treu el nas a la nostra Festa Major.

Gaudim, doncs, de les melodies, tan conegudes i estimades per tots, que acompanyen els gegants i els nanos, i de la vistositat i l'esclat de colors de tot el seguici festiu. D'això, poc us en puc dir res de nou; aquesta sensibilitat pròpia dels ganxets la tenim tots!

A la vida no sempre sorgeix l'oportunitat que esperes; però en aquests moments em sento molt afortunada perquè avui es complirà una de les meves grans il·lusions: encendre la tronada. Us ho agraeixo de tot cor.

És la tronada la que des del primer al darrer tro ens diu amb la seva veu forta i potent: enhorabona xiquets! Aproveu i assaboriu la nostra festa. Per a mi, és l'acte central de la festa que ens aplega a tots a la Plaça del Mercadal.

Els goigs del nostre Patró, Sant Pere, descriuen admirablement la gent de Reus, i així ho cantem a les Completes:

“ Si en la feina ens fem a trossos, en el somni som ocells!”

Bona Festa Major!

Neus Segrià Fortuny

Reus, 24 de juny de 2012